

Katona Kálmán

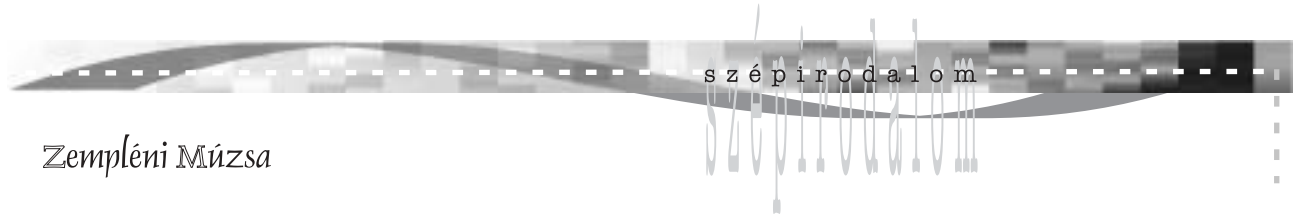
J. A. emlékezete

Kell a hit: felhők alá
bukásunk elhalasztja.
Kell tagadó szájalás:
étünk más kanalazza.

Kell idő a fénynek is.
Út kell, s fölé a lámpa.
Torz ébredésünk szitkait
a tévé eldarálja.

A szó konok.
Az éj konok.
Néped nem magyar
nyelvtant tanul.

Kell idő a fénynek is,
Amíg a tájra tántorog.
Amíg a csendbe visszahull.

Zempléni Múzsza

Elég

Mert kit bánatba vert az Isten,
gyötörheti, hisz fel se szisszen.
Mint kéznyomot egy rézkilincsen,
letörli majd, ha úgy kerül.

Kiált a mélyből. Könnye csordul.
Elég, Uram! A bőrömön túl
már semmim sincs. De átkozottul
szeretnék élni. S emberül.

Egy szó. Elég. A bűnt, a kínzott
éjeket, a földi piszkot
ne ontsd felém. Vad ősi titkot
hoztál rám. Bajt a bajban.

S ez itt az élet versbe írva:
Kezét szögekbe szúrva vissza,
bíbor-puhán, még él, s már sírba-
hull, aki halhatatlan.